

«شهرود» واکنش‌ها به صحبت‌های اخیر رئیس پلیس پایتخت درباره ممنوعیت پخش مسابقات فوتبال در کافه‌ها را بررسی کرد

شور فوتبال از کافه‌ها می‌رود؟

حقوق‌شناس، رئیس کمیسیون فرهنگی شورای شهر: اعلام نظرهایی که نه مستند قانونی دارد و نه با منطق سازگار است، مورد قبول نیست

محمدباقرزاده - شهرود | ایست‌ودوروز دیگر سوتی در ورزشگاه تاریخی «لوژنیک» مسکو به صدا درمی‌آید که میلیون‌ها شیفته فوتبال در سراسر دنیا را به ضیافتی برهیجان و یک‌ماهه دعوت خواهد کرد. حال لحظه‌شماری برای آغاز بیست‌ویکمین دوره جام جهانی در شرق اروپا آغاز شده و در ایران هم هیجان تماشای ملی‌پوشان ایرانی در کنار بزرگترین‌های فوتبال دنیا به اوج خود نزدیک می‌شود. برای آنها که لذت حضور در ۱۲ ورزشگاه روسیه و تماشای زنده فوتبال فراهم نشده، مکان تماشای پر بیننده‌ترین رویداد سال ۲۰۱۸، دفعه‌های است که هر کس تلاش می‌کند جایی با لذت بیشتر را انتخاب کند و کافه‌ها در پایتخت ایران شاید یکی از جدی‌ترین گزینه‌ها بود. با این همه اما، این روزها خبرهای خوبی از تماشای فوتبال در این مکان‌ها شنیده نمی‌شود؛ اتفاقی که چندسال پیش همزمان با جام جهانی برزیل هم زرمه‌هایش در تهران به گوش رسید، اما چندان عملی نشد. امسال اما ماجرا با اسل‌های قبل متفاوت شده و به نظر می‌رسد پخش جام جهانی در کافه‌ها با مشکلات بیشتری روبه‌رو خواهد شد. این موضوع را دیروز رئیس پلیس تهران بزرگ مطرح

کرد و پخش فوتبال در کافه‌ها و رستوران‌ها را غیرمجاز دانست. «حسین رحیمی» در این باره گفت: «کافی شاپ‌ها و قهوه‌خانه‌ها مجاز به پخش مسابقات فوتبال نیستند. پخش مسابقات فوتبال را امکان عمومی و اصناف خاص نیازمند گرفتن مجوزهای لازم از نیروی انتظامی است.» غیرمجاز دانستن پخش فوتبال در اماکن عمومی در حالی از زبان رئیس پلیس پایتخت مطرح می‌شود که این روزها عاقله‌به‌به تماشای فوتبال به صورت جمعی و در اماکن عمومی زیاد شده و به اعتقاد کارشناسان اقتصادی و جامعه‌شناسان می‌تواند به رونق اقتصادی و شادای عمومی هم منجر شود. اعلام این خبر توسط رحیمی اما با واکنش‌های منفی فراوانی روبه‌رو شد و این موج اعتراض همچنان ادامه دارد. پس از انتشار این خبر، رئیس کمیسیون فرهنگی و اجتماعی شورای شهر تهران از ممنوعیت پخش فوتبال در کافه‌ها انتقاد کرد.

«محمدحاجق‌شناس» درباره خبر این ممنوعیت به «پستنا» گفت: «مروز شاهد این هستیم که به دلیل کوچک‌شدن خانه‌ها، دیگر مانند گذشته امکان این که مردم با یکدیگر دیدار کنند، وجود ندارد. این یک واقعیت

واکنش کاربران شبکه‌های اجتماعی: اجازه هست در خانه تماشا کنیم؟

اعلام این خبر موجی از واکنش‌های منفی در شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی را برانگیخت و تعداد زیادی از کاربران در نقد این تصمیم نوشتند. کاربری به نام «هدیه» در این باره نوشت: «فوتبال تماشا کردن نقش به بالا و پایین برندی و فریاد کشیدن تو جمعه، اونوقت تماشا رفتن از کافه‌ها و رو قافغن کردید و گفتید بریم تو سینما در ردیف‌های مگه فیلمه؟ یعنی هیچ‌جوری از شادای‌های لحظه‌ای ما هم نمی‌گذرید.» کاربر دیگری با زبان طنز به این ممنوعیت واکنش نشان داد و نوشت: «نیروی انتظامی هنوز اعلام نکرده جام جهانی را در خانه‌مون می‌تونیم ببینیم یا نه؟ اگر اجازه بعد از فوتبال هم می‌تونیم بیدار بمونیم سریال نگاه کنیم؟ والا اغراق نمی‌کنیم؟»

ممنوعیت پخش فوتبال در کافه‌ها و رستوران‌ها چه اثری بر جامعه و شهر برجای خواهد گذاشت و آن تصمیم تا چه اندازه می‌تواند برای شهر و مردم این قصبه یا مضر باشد؟ «حسین ایمانی جاجرمی»، جامعه‌شناس شهری معتقد است که اگر دلیل این ممنوعیت فراهم‌آوردن امکانات لازم توسط کافه‌ها باشد می‌توان امیدوار بود که این مسأله رفع شود اما اعمال این ممنوعیت در درآمدت هیچ کار کردی برای شهر نخواهد داشت. این جامعه‌شناس شهری در گفت‌وگو با «شهرود» از چندین بُعد به بررسی نتایج منفی چنین تصمیمی می‌پردازد. ایمانی جاجرمی می‌گوید که نخستین تاثیر منفی این تصمیم، ضربه‌زدن به اقتصاد شهری خواهد بود. «من فکر می‌کنم یک بخش این مسأله به اقتصاد شهری مربوط است. کشورهایی که به سمت میزبانی فستیوال و مسابقات ورزشی می‌روند دنبال دستاوردهای اقتصادی هستند. پخش فوتبال اگر می‌تواند به اقتصاد شهر تهران کمک کند - که هم‌طور هم هست - از این لحاظ می‌تواند اسپنزا باشد. یعنی با این تصمیم به جای آن که از فرصت برای اقتصاد شهر استفاده کنیم در مقابل آن می‌ایستیم. به نظر من باید کافه‌ها را پیگیر این موضوع باشند و به نظر می‌آید با لای و صحبت برخی از این موارد لحاظ شود. شاید منظور پلیس این است که نیاز به استاندارد و ضوابط دارد و انتظار پلیس این است که شرایط استاندارد امکانات لازم برای پخش مسابقات ورزشی باید فراهم باشد. پلیس باید توضیح دهد که دلیل این تصمیم چیست و چرا این ممنوعیت را اعلام کرده‌است. چون این کار به

جام جهانی باید فرصتی برای اقتصاد شهر باشد

نفع اقتصاد شهر آن هم در این وضع نیست.» او به تجربه خود از سفر به وین، در بحبوحه مسابقات جام ملت‌های اروپا هم اشاره می‌کند: «من پارسل هنگام برگزاری جام ملت‌های اروپا در وین بودم. در ساختمان شهرداری، کل مسابقات پخش می‌شد و تعداد زیادی دکه و غذای خیابانی آن‌جا پخته و فروخته می‌شد. همه‌جای دنیا از این فرصت‌ها برای کمک به اقتصاد شهری استفاده می‌شود. شهر باید با همین فستیوال‌ها بچرخد و الا آن دیگر دوره ایجاد کارخانه‌های بزرگ در شهر گذشته است.» ایمانی جاجرمی معتقد است که جام جهانی فوتبال می‌تواند فرصتی برای زیست‌جمعی در پایتخت باشد و باید از این فرصت استفاده کرد: «شهرداری و وزارت کشور باید وارد شوند و از این فرصت استفاده کنند. شهرداری می‌تواند مکان‌هایی در شهر برای این منظور اختصاص دهد که گروهی هم از این فرصت برای درآمد برسند. این اتفاق می‌تواند یک فرصت برای دستفروشان هم باشد. آن‌طور که ایمانی جاجرمی می‌گوید، تماشای جمعی ورزش در شهر و پخش فوتبال در کافه‌ها و مکان‌های عمومی، می‌تواند دستساز دیگری هم داشته باشد و آن، ایجاد سرزندگی در بین شهروندان است. «جست دیگر استفاده از فضاهای جمعی برای تغییر روحیه شهروندان است. شهرداری تهران در این زمینه اقدام انجام داد که تا اندازه‌ای فضای شهر را تغییر داد. الا آن مردم ایران به امید نیاز دارند و نباید مانع این کار شد. مردم ایران نشان دادند که پتانسیل و ظرفیت استفاده بهینه از این فضاهای عمومی را دارند و چنین محرومیتی نمی‌تواند قابل توجیه باشد.»

ممنوعیت تماشای فوتبال در مکان‌های عمومی اجحاف در حق زنان است

هر چه امکان تماشای فوتبال در مکان‌های عمومی ایران فراهم شد، علاقه زنان به ورزش هم بیشتر خود را نشان داد. نبی از جمعیت ایران که سال‌هاست امکان رفتن به ورزشگاه‌ها برای آنها فراهم نشده و تمام تلاش‌ها هم در این مدت بی‌نتیجه مانده، پخش فوتبال در مکان‌های عمومی را به صورت یک فرصت حداقلی دیدند تا تجربه جمعی فوتبال را داشته باشند؛ تجربه‌ای که به گفته تعدادی از فعالان این حوزه، هیچ‌گاه جایگزین نشستن بر روی سکوهای ورزشگاه نمی‌شود، اما می‌تواند جذاب و برهیجان‌بخش باشد.

بارها در کافه‌های تهران به تماشای فوتبال نشستند. استی.

او درباره خبر ممنوعیت پخش فوتبال به «شهرود» می‌گوید: «قطعا کافه هیچ‌گاه حین ورزشگاه را به ما نمی‌دهد، ولی فضای شهروندان داشت. من پارسل و هنگام جشن قهرمانی پرسپولیس، در یک کافه فوتبالی بودم و با دوستان این بازی را دیدم. جام جهانی ۲۰۱۴ هم هنگام فینال به یک کافه رفتمی که جمعیت زیادی هم آمده بودند و فضای خوبی بود. این فضای کافه می‌تواند بخشی از هیجان ورزشگاه کافه در فراهم کند.» آن‌طور که نگار می‌گوید فضای این کافه‌ها کاملا فوتبالی بود و بدون هیچ‌حاشیه‌ای هر کس به تماشای فوتبال

می‌نشست: «اصلا فضای بدی نداشت. یک فضای کاملا عادی و فوتبالی بود که هیچ مشکلات خاصی نداشت. الان تعجب می‌کنم که چرا این اتفاق افتاد.» او می‌گوید که با این ممنوعیت، این امکان حداقلی تماشای دسته‌جمعی فوتبال هم از زنان گرفته می‌شود: «من دقیق متوجه نشدم که دلیل این ممنوعیت چیست و آیا به دلایلی مشابه ممنوعیت حضور رفتن زنان به ورزشگاه مربوط است یا نه. ولی با فوتبال دیدن، تجربه منصرف‌فردی نبود و این کار نمی‌تواند منطقی و درست باشد.

این شور دسته‌جمعی حال خوبی به همه می‌داد و این ممنوعیت نمی‌تواند اتفاق خوبی باشد.»

مشابه این سخنان را چندین نفر از فعالان کمیته‌ای که در سال‌های گذشته تلاش کردند تا امکان حضور زنان ایرانی در ورزشگاه را فراهم می‌کنند، هم می‌گویند و عملی شدن چنین ممنوعیتی را اجحاف در حق زنان می‌دانند.

«هریم» در این باره به «شهرود» می‌گوید: «جمعی فوتبال دیدن، در همه جای دنیا الان رواج دارد و همه ما به این هیجان و شادای‌های حداقلی نیاز داریم. چرا باید یک کافه نتواند تلویزیون خود را روشن کند؟»

شهرود | بررسی هاشان‌نامه کافه‌ها: بازداشت‌شده محیط زیست جاسوس نبوده‌اند» رئیس سازمان حفاظت محیط زیست این بار در روز جهانی حفظ تنوع زیستی، با نقل این جمله از ضرورت آزادی کارشناسان حیات وحش محیط زیست گفت که از بهمن سال پیش در بازداشت به سر می‌برند. در حالی که در هفته‌های گذشته تعدادی از فعالان محیط زیست آزاد شده‌اند و چند نفر از نمایندگان مجلس نیز درباره ضرورت آزادی این افراد سخن گفته‌اند، در ماهنامه «میدونید» که کاربر دیگری با کارشناسان و فعالان محیط زیست را گرد هم جمع کرده بود، صحبت از فعالان در بند می‌شد که براساس بررسی‌های وزارت اطلاعات اتهام جاسوسی به آنها پیاده شده است.

هاشان‌نامه «روز جهانی تنوع زیستی» که صبح دیروز در سازمان حفاظت محیط زیست برگزار شد، این بار با شمار تازه‌ای همراه بود. «۲۵ سال حفاظت از حیات کره زمین» شعاری که از تباطؤ حفظ گونه‌ها با سلامت انسان و حفظ محیط زیست حکایت می‌کند، چرا که تغییرات اقلیم اخیر نشان می‌دهد کاهش تنوع زیستی، نتیجه بازخورد فعالیت‌های انسانی بوده و حفاظت از انسان و دیگر موجودات را به خطر خواهد انداخت.

کلاتری: آنها بدون این که کاری کنند، بازداشت شدند

از پیش انتظار می‌رفت که در روز جهانی حفظ تنوع زیستی، از قایمان این روز سخن به میان بیاید. برای همین بود که عیسی کلاتری، رئیس جمهوری و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست که پیش از این هم درباره موضوع بازداشتی‌های محیط زیستی سخن به میان آورده بود، در همایش صبح دیروز به یکی از فعالان محیط زیست حاضر در این جلسه، خصوصاً آخرین موضع بازداشت‌شدگان محیط زیست گفت: «دولت یک گروه چهارنفره متشکل از وزرای دادگستری، کشور، اطلاعات و همچنین معاونت حقوقی ریاست جمهوری برای پیگیری وضع این افراد تشکیل داد و این هیأت چهارنفره به این نتیجه رسیده‌اند که این افراد بازداشت‌شده بدون این که کاری انجام داده باشند در بازداشت به سر می‌برند و قاعدتا باید بازودی آزاد شوند.» او با این توضیحات تأکید کرد: «وزارت اطلاعات نیز به این نتیجه رسیده است که هیچ مدرکی دال بر جاسوسی آنان و واقعیت این اتهام‌ها بر این افراد وجود ندارد.» مسعود پزشکیان، نایب‌رئیس مجلس شورای اسلامی هم که از حاضران این مراسم بود، توضیح

فعالان محیط زیست جاسوس نیستند

دیگری به این صحبت‌ها که فضای این روز را تحت تأثیر قرار داده بود، افزود و خبر داد: «مجلس پیگیر موضوع است و برای پیگیری‌های بیشتر از مراجع مربوط درخواست دریافت اطلاعات کافی کرده است.»

انتقاد پزشکیان: چرا قانون کاداستر اجرا نمی‌شود؟

موضوعی که پزشکیان در ادامه به آن پرداخت، زمین‌خواری بود. او با این توضیح حرف‌هایش را گفت: «مگر می‌توان توسعه داشت و به آب و خاک بی‌توجه بود؟ توسعه بی‌معنی است و همه چیز ما را به خطر می‌اندازد.» نایب‌رئیس مجلس برای گفتن از بی‌نتیجه ماندن مقابله با تجاوز به زمین‌ها و کوه‌ها در ایران، ابتدا به پزشک بودن خود اشاره کرد که «هنها پس از جمع داده‌ها و نوشتن مبنای علمی درست می‌توان نسخه نوشت و در غیر این صورت نسخه جواب نخواهد داد.» او با انتقاد از اجرا نشدن قانون کاداستر ادامه داد: «به عنوان یک نماینده، پیگیری این هشتم که این قانون اجرا شود نیز انجام نداد مبارزه با زمین‌خواری بدون جمع‌آوری داده‌های مربوط به این حوزه معنا ندارد. بنابراین اول باید داده‌ها را تهیه کنیم، تنها در این صورت است که به راحتی می‌توان جلوی تجاوز و زمین‌خواری را گرفت و با متخلفان این حوزه برخورد کرد.» پزشکیان همچنین گفت: «اگر ما زمین و آب را از دست بدهیم و با طبیعت خشن برخورد کنیم، طبیعت در این سرزمین زندگی کنیم.» او درباره حل نشدن مسائل محیط زیستی، پای مشکلات مدیریتی را هم این‌طور پیش کشید: «مشکل مملکت ما این است که به جای حل مسأله به فکر تغییر مدیران هستیم. طی ۳۹ سال گذشته به‌طور مرتب مدیر عوض کرده‌ایم ولی مسائل و مشکلات حل نشده‌است. بنابراین مشکل فرد یا افراد نیست بلکه مشکل سیستم است که باید اصلاح شود.»

در مدیریت تالاب‌ها یکی مانده به آخر شدیم

وقتی نوبت به سخنان احمدعلی کیخا، عضو شورای عالی آب و نماینده مجلس شورای اسلامی که در این همایش حضور داشت، رسید، او از مصادیق مختلف مشکلات آب در کشور گفت و نسبت به عملکرد سازمان حفاظت محیط زیست انتقاد کرد که چرا به جای مطالعه گری، خود را جای نهادهای اجرایی می‌گذارد و از فرصت‌های قانونی به‌درستی استفاده نمی‌کند. او در گفتن از تجربیات خود، با یادآوری نخستین جلسه شورای عالی حفاظت محیط

معاون رئیس جمهوری با اشاره به بررسی بازداشت محیط زیستی‌ها در گروه چهار نفره دولت در همایش روز جهانی تنوع زیستی

زیست در دولت یازدهم، از ماهوریتی که به او داده شده بود، صحبت کرده تهیه گزارشی از وضع محیط زیست. «در این ماهوریت به موردی رسیدیم که نشان می‌داد طبق مطالعات انجام‌شده در سال ۲۰۱۳ ما در مدیریت اکوسیستم‌های آبی شامل تالاب‌ها و رودخانه‌ها بین ۲۳۲ کشور تابه ۲۳۱ را آورده بودیم؛ معلوم بود که اوضاع خوب نیست.» به گفته کیخا وقتی در مواجهه با این وضع رئیس جمهوری از او درباره جزئیات پرسیده بود، او با گفتن مصادیقی از بحران شدن وضع محیط زیست این کشور داده بود: «ظهور تالاب‌ها و املاح‌ها فرمایند. درباره میزان منابع آبی آن اظهارات مختلفی می‌شود. حداقل ۱۰ میلیارد مترمکعب تا ۲۰ میلیارد مترمکعب آب در این وضعیت می‌شود. ما آن‌جا هم مشکل آب داریم، آب شرب و صنعت و کشاورزی همه مشکل دارند. در گیلانی که میزان بارندگی بسیار بالایی دارد هم مشکل داریم. تپه‌های ملسه بادی سیستان را شوری عالی از هم‌چنین از زمانی گفت که معادن فولاد طبیعی سازمان محیط زیست بوده و در سفر به استاندارد گفته بود: «من اگر جری ششما بودم که تنها ۵۰ میلی‌متر بارندگی در سال دارد، اصلا ششما خوبیم نمی‌رد.»

با این توضیحات، او خبر داد: «آب شرب مردم سیستان را اکنون فقط تا پایان شهریور ماه داریم، اگر جلیک‌ها رشد نکنند با آن میزان آب و تپه‌ها این خیلی زودتر هم تمام می‌شود.» کیخا درباره هشدار دادن در مورد وضع آب و بارندگی‌ها و گزارشی‌هایش به مقامات هم گفت: «در حالی که در مجلس هشتم به تمام مسئولان نظام نامه و گزارش نوشتیم، برخی ما را به نادانی متهم می‌کردند، اما ۲۰ دی ماه سال ۱۳۹۰ از طرف کمیسیون کشاورزی خدمت مقام معظم رهبری رسیدیم و آن‌جا عرض کردم که وزیر وقت نیرو گزارش داده متوسط بارندگی کشور تالاب لحظه ۱۹ میلی‌متر است. من عرض کردم هیچ تضمینی نیست که در سال‌های پیش رو به جای ۲۰ دی ماه در ۲۰ بهمن ماه چنین گزارشی بدهند و به نظر می‌رسد ما برای این مسأله برنامه نداریم.» این مقام مسئول با اشاره به کاهش جمعیت حیات‌وحش ایران ادامه داد: «یک روز خدمت آقای کلاتری هم گفتیم در صحن علنی مجلس هم گفتیم، وقتی ما مردم صحبت می‌کنیم گویند جالب است که خود مسئولان هم شاکه اند بالاخره پس این مسائل را چه کسی باید حل کند؟ اما اگر محیط زیست با همین روند پیش برود، بالاخره یک نفر باید جرات کند، کاری انجام

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت خبر داد:

شناسایی ۱۰ مورد ابتلا به تب کریمه کنگو و مرگ یک نفر

شهرود | با رسیدن نخستین موج گرما، ۱۰ نفر در کشور به بیماری ویروسی تب کریمه کنگو مبتلا شده و از این تعداد یک نفر جان باخته است. تب کریمه کنگو بیماری است که معمولاً از فصل بهار آغاز می‌شود و با آغاز زمان زایمان دام‌ها، موارد شیوع آن شدت پیدا می‌کند. وزارت بهداشت، محوطه نگهداری گوسفست سر ووز تعطیل شد و نزدیک به ۱۳ نفر از کارگران، مبتلا به کریمه کنگو شدند. امسال هم نخستین روز خردادماه، با اعلام شناسایی ۱۰ مورد ابتلا به این بیماری، آغاز شد. محمدمهدی گویا که رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت است، دیروز به ایسنا گفت که یکی از مبتلایان جانش را از دست داده است: «بیماری تب کریمه کنگو بیماری‌ای است که معمولاً از فصل بهار آغاز می‌شود و با آغاز زمان زایمان دام‌ها، موارد شیوع آن شدت پیدا می‌کند.» او درباره روش‌های انتقال این بیماری به انسان توضیح داد: «رسموری که کتنه موجود روی بدن دام، روی بدن انسان قرار گیرد و انسان را بگزرد، فرد را به بیماری تب کریمه کنگو مبتلا می‌کند که این راه شایع‌ترین راه ابتلا است. این نوع ابتلا معمولاً در کسانی دیده می‌شود که به‌طور مستقیم با دام‌ها سروکار دارند، دام نگهداری می‌کنند یا در منزل و محیط زندگی‌شان دام را ذبح می‌کنند. همچنین قصاب‌ها، افرادی که در کشتارگاه‌ها یا دامداری‌های کار می‌کنند و کسانی که دام را بدون این که اطعمیان داشته باشند از منابع غیرمعتبر تهیه می‌کنند، ممکن است از این طریق به بیماری تب کریمه کنگو مبتلا شوند.» گویا ادامه

داد: «مشکل دوم انتقال این بیماری، از طریق ترشحات آلوده دام اتفاق می‌افتد. وقتی که کسی یا ترشحات بدن دام، در دهان، چشم یا مخاطش بریزد و فرد به این بیماری مبتلا شود. راه سوم انتقال بیماری تب کریمه کنگو نیز می‌تواند در بیمارستان اتفاق افتد. بر همین اساس فردی که به این بیماری مبتلا می‌شود، باید در شرایط بسیار ایزوله نگهداری شود، تحت درمان قرار گیرد و پزشک و پرستار باید مراقب باشند که خودشان مبتلا نشوند و احتیاطات حفاظت فردی را انجام دهند.»

رئیس مرکز مدیریت بیماری‌های واگیر وزارت بهداشت با بیان این که سالانه بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ مورد از ابتلا به بیماری تب کریمه کنگو در کشور شناسایی می‌شوند، ادامه داد: «باید توجه کرد که بیماری تب کریمه کنگو درمان دارویی دارد، اما اثربخشی این درمان دارویی به مرحله تشخیص بیماری بستگی دارد و درمان دارویی هم درمان قطعی و صددرصد نیست.» گویا با بیان این که برای کادر درمانی پروتکل‌های خاصی برای مراقبت از بیماران مبتلا به تب کریمه کنگو تدوین شده است که طبق آنها عمل می‌کنند، افزود: «همه این افراد آموزش دیده‌اند که بطور ایمن و بهداشتی مراقبت کنند و به اطرافیان بیمار چه توصیه‌هایی کنند که آنها بی‌خطر در تماس مستقیم با بیمار هستند، به این بیماری مبتلا نشوند.»